

Svaki dan je Badnji dan

Ostale knjige Bredlija Trevora Griva

Knjiga za kišni dan

U potrazi za gospodinom Pravim

Smisao života

Neverovatna istina o majkama

Sutra

Knjiga za one koji previše rade

Zauvek prijatelji

Dragi tata

Draga mama hvala ti na svemu

Jednostavna istina o ljubavi

Dijete oštećuju mozak

Mrva hrabrosti

Svaki dan je Badnji dan

BREDLI TREVOR GRIV

Preveo
Aleksandar Milajić

■ Laguna ■

Naslov originala

Bradley Trevor Grieve
EVERY DAY IS CHRISTMAS

Copyright © 2007 by Bradley Trevor Grieve
All rights reserved.

Translation Copyright © 2009 za srpsko
izdanje, LAGUNA

**Fotografije su upotrebljene
uz dozvolu sledećih izvora:**

ALAMY/ TRI-SCAN (Australia)
www.photosforme.com
AMANDA JONES (USA)
www.amandajones.com
AUSCAPE (Australia) www.auscape.com.au
AUSTRAL (Australia) www.australphoto.com.au
CORBIS AUSTRALIA PTY LTD www.corbis.com
DANIEL J. COX / NATURAL EXPOSURES (USA)
www.naturalexposures.com
GETTY IMAGES www.gettyimages.com
JUPITER IMAGES (Australia)
www.jupiterimages.com.au
NATURE PICTURE LIBRARY (UK)
www.naturepl.com
PHOTOLIBRARY (Australia)
www.photolibRARY.com
PREMIUM (Germany) www.premiumnatur.de
WILDLIGHT PHOTO AGENCY (Australia)
www.wildlight.net

Detaljan spisak i kontakt adrese sjajnih fotografa
čiji se radovi pojavljuju u ovoj i ostalim knjigama
Bredlija Trevora Griva možete pronaći na sajtu
www.btgstudios.com.

Zahvalnica

Još kao sasvim mali dečak, nasmejanog lica i s brkovima od čokolade, jedva sam čekao da dođe Božić. Mama bi obično prepustila kićenje jelke sestrama i meni, mada su, da budem iskren, obično one obavljale veći deo posla, dok sam ja ležao na podu i igrao se prelepim ukrasima i figuricama. Najviše sam voleo jednog malog jelena sa šljokicama na bokovima. Tata je za to vreme sedeo na kauču i dobacivao neodređene primedbe, koje, čak i da ih je neko slušao, nisu bile ni od kakve koristi, a malo kasnije bi neki od kućnih ljubimaca naleteo na jelku i onda bismo sve morali iz početka. Bilo je kao u raju.

Nikada u životu nisam propustio porodično okupljanje o Božiću i nemam nameru da to ikada učinim. To ne znači da sam svaki 25. decembar provodio kod kuće. Tokom vojne službe, kao i zbog međunarodnih obaveza u poslednje vreme, ponekad mi se dešavalo da tog dana moram da budem negde drugde, ali moja porodica je uvek nalazila vremena za pravo božićno slavlje, bilo da je to nedelju dana kasnije ili mesec dana pre vremena.

U stvari, upravo su mi ti naši promenljivi porodični Božići dali ideju za ovu knjigu. U jednom od retkih trenutaka prosvetljenja, pomislio sam: *Ej, ako Božić može biti bilo kog dana, zašto onda ne bi bio Badnji dan svakog dana?* Što sam više čitao o istoriji najvažnijeg praznika na svetu, to mi je zvučalo sve smislenije. Radost i istinsko značenje Božića treba deliti s onima koje volimo mnogo češće nego jednom u godinu dana.

Na pomen reči „Božić“ sebični ljudi obično odmah pomisle na poklone. I ja sam takav. A jedan od poklona na kojima sam najzahvalniji jesu ljudi koji su mi život učinili ovoliko radosnim. Srećan sam što imam Kristinu Šilig, moju mudru i napaćenu urednicu iz Kanzas Sitija, i Neridu Robinson,

koja neustrašivo vodi svoju ekipu iz BTG STUDIOS u Australiji. Hvala i gospođi Žaklini Bar, koja mi poput pravog božićnog vilenjaka priskoči u pomoć kad nešto treba obaviti u Tasmaniji.

Ova knjiga svakako ne bi bila to što jeste bez mnoštva izuzetnih fotografija i zbirki fotografija širom sveta. Stoga molim sve koji se zanimaju za vrhunsku fotografiju da potraže njihove podatke na sajtu www.btgstudios.com.

Naravno, u mom svetu dobroćudan i veseo ambasador Božića nije postariji debeljuškasti Laponac, već razbacani gospodin jevrejskog porekla sa srebrnastim brkovima – moj davnašnji književni agent i dragi prijatelj Alberta Dž. Zakerman iz *Rajters hausa* u Njujorku.

Sećam se jednog hladnog decembarskog jutra na Menhetnu, kada smo kroz sneg do kolena gacali i šljapkali ka teniskom klubu kako bih u duhu naše stare božićne tradicije glatko izgubio nekoliko setova. Dok smo prolazili kraj uličnih prodavaca jelki koji su već otresali sneg s granja pripremajući se za kupce ranoraniocce, Al je zastao da se divi bogatim četinarima. „Bredli, sinko“, reče mi, „zar ti nije čudno što nosimo ovo prelepo drveće kući malo nakon što ga je neko ubio?“ Nikada ranije mi nije pala na pamet ta prilično morbidna misao, pa sam samo nastavio da stojim, drhtim i cvokoćem pitajući se da li bi od naših reketa mogle da se naprave krplice. „Znaš“, nastavio je Al, „sve što je lepo i živo u vezi s Božićem, Hanukom, Kvanzaom i drugim sličnim praznicima, zapravo se već nalazi u našim srcima i domovima. Lepo je što makar nakratko možemo da svojom ljubavlju ovom drveću udahnemo još malo života, baš kao što ga pružamo svemu što je lepo u našim životima.“

Rekavši to, Al se okrenuo ka prodavačici i platio joj najlepšu jelku koju je imala. Međutim, kada je htela da mu je dâ, on ju je odbio. Nežno joj je položio ruku na rame i rekao: „Sledeće godine poselite jedno drvo manje, meni za ljubav. Važi?“ Svi smo se nasmešili i nas dvojica nastavismo kud smo krenuli.

Ser Alberte, hvala vam što ste mi pokazali da lepota Božića još živi.

Svaki dan je Badnji dan

Čekanju je došao kraj!

Božićni duh se nakon dvanaestomesečnog putovanja vraća u naša srca.

Oslušnite kako se svež nočni vazduh nežno meškolji od
potmule zvonjave velikih, ozbiljnih crkvenih zvona.

Okusite poslastice i đakonije od kojih i
najdrveniji jezik zadrhti od ushićenja.

Zagledajte se u svetlucavo šarenilo ukrasa koji pretvaraju naše ulice i domove u zvezdane vrtove.

Mnogima je vrhunac zadovoljstva gozba, nakon koje zapadnu u brekćuću obamrlost dok im se stomaci napinju i sijaju poput kese u moru pune božićnog pudinga.